

res ugjort, at det Skeete ikke kan blive usfeet; vi maae forudsætte Muligheden af det Nødvendige i at finde os heri som noget engang Givet. Men det er heller ikke derpaa, at Adressen gaaer ud; det, hvorpaa den gaaer ud, det er, at der rettes den Bøn til Hans Majestæt, at Han vil omgive sin Throne med Mænd, til hvem Folkerepresentationen har fuldkommen Tillid, saaledes at Folket, i hvad Udfald Sagen end maatte faae, dog altid kan have den Fortrøstning, at Udfaldet, hvor tungt det end maatte være, dog ikke er Andet, end hvad der saaledes maatte komme, at der var gjort, hvad der kunde gøres; thi, derfor borgede os den danske Konge og de danske Mænd, der sad ved hans Throne, og til hvem vi nære fuldkommen Tillid. — Naar vi have udtalt, at vi havde Mangel paa Tillid til det nærværende Ministerium, da er der derved naturligviis ikke sagt, at dette skulde gjælde om alle de Personligheder, hvoraf Ministeriet bestaaer; der er kun talt om Ministeriets nuværende Sammensætning (Hør!). Naar der er talt om Ministeriets Billie og Dygtighed, da vil det være tilstrækkeligt at henpege paa, at Billien ikke alene kan være slet, men at der ogsaa kan være en svag Billie.

Jeg troer nu i det Væsentlige at have sagt, hvad jeg foreløbigt kunde ønske at sige til Motivering af Forslaget, saaledes som det foreligger. Jeg har som Medlem af dette Thing anset det for min Pligt at forelægge Rigsdagen et saadant Forslag. Jeg holder mig overbeviist om, at ethvert Medlem af Thinget vil handle som jeg, nemlig vil tage sin Beslutning ifølge den Maade, hvorpaa Forholdene for Dieblisset opfattes af ham, og at han dernæst vil gjøre, hvad han efter sin Overbeviisning anseer for sin Pligt; thi hvor forskjellige Ansuelserne end kunne være, ere vi dog Alle enige om efter Gyne at virke til Fædrelandets Vel; det er kun om Veien og Midlerne, som føre dertil, at der kan være en Meningsforskiel. Med disse Ord skal jeg roligt overlade Sagen til det ærede Things Afgørelse.

Premierministeren: Jeg tør antage, at det fra alle Sider vil erkendes, at det er under vanfælske Forhold Ministeriet tager

Ordet, for at yttre sig over det foreliggende Adressseudkast. Adressen erklærer sig selv for at gaae ud paa at yttre Mistillid til Kongens nuværende Ministerium; det antydes, at de Ting, som bør foregaae, kunne udføres paa forskjellig Maade, og at de, for at udføres saaledes, som Fædrelandet venter det, udfordre „Billie og Dygtighed“. Det kan ikke ventes, at Ministeriet skal fremstaae, for selv at afgive et Bidnesbyrd om sin egen Billie. Ministeriet kan være sig bevidst og er sig bevidst at have en redelig Billie, men vidne derom kan det ikke, thi det kan ikke være Bidne i sin egen Sag, og skulde det ssee, at Ministeriets Billie betvivles, erklæres for slet eller for svag, saa skal Ministeriet tte. Et heller kan det ventes, at Ministeriet skal staae op og bære Bidnesbyrd om sin egen Dygtighed. Jeg troer at turde udtale, at der Ingen er i det nærværende Cabinet, som har store Tanker om sin egen Dygtighed, eller som paa Grund af Tillid til sin egen Dygtighed har trængt sig frem til deres nærværende Poster. Dersom Kongen kan finde Mænd, som have den Dygtighed, som behøves, saa er det nærværende Cabinets samtlige Medlemmer villige til at vige deres Plads; men den Dygtighed, hvorom her er Tale, er ikke den Dygtighed, som begrundes ved et lyst Hoved, Genie og Studier af Statsret, det er en Dygtighed, som ikke blot skal være theoretisk, men ogsaa praktisk, hvorved forstaaes ikke blot Kjendskab til Forretningernes praktiske Gang, men tillige noie Kjendskab til det, som er praktisk udførligt med Hensyn til Danmarks Forhold under Europas nærværende Stilling. Findes der en saadan Dygtighed her tilstede, saa gjøre de, som have denne Dygtighed, Uret, naar de ikke gjøre Kongen bekendt dermed og frelse Landet (Hør!). Det er sagt under Motiveringen, at man ikke havde ifinde ved Adressen at beskæmpe Indholdet af den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar 1852, men kun at sikkre dens Udførelse ved de rette Hænder, ved den rette Billie og ved den rette Dygtighed. Naar dette er sagt, og man derved ligefrem udtaler en Mistvivl om den nærværende Regjerings Billie og Dygtighed, en Mistvivl altsaa, som, ubegrundet paa Kundgjørelsen, begrundes paa